

hoord heeft, alsmede datgene wat eigenlijk aan den Staat behoort, doch vroeger door dezen steeds aan de Gereformeerde Kerk ten gebruik werd gegeven, maar ook alle subsidien, die na 1815 door den Staat zijn uitgekeerd aan de Gereformeerde kerk.

Nu wil de Regeering dezen toestand niet alleen handhaven, maar zelfs veranderen; want de Regeering wil nu aan de bestuurskerk al de thans genoten subsidien teruggeven, zoodat voortaan nooit meer daarop kan teruggekomen worden dan bij grondwetsverandering, waarvoor natuurlijk 2/3 stemmen van de kiezers noodig zijn.

Ik geef volkomen toe dat zoodanig voorstel vrijwel populair kan zijn, dat er tallozen in den lande zijn, die dit een bemiddelend voorstel vinden. Evenale Lodewijk Napoleon allerharen gewonnen heeft, toen hij aan allen subsidien gaf, wint de Regeering allerharen, wanneer zij maar veel geld en goed belooft.

§ 7. Is zij rechtvaardig?

Maar voor deze Verteenwoordiging blijven andere vragen ter beslissing over. In de eerste plaats deze: is dat rechtvaardig? Mag men het straks deden: is dat dilemma zoo omkeeren, dat men zegt: wij zullen niet geven aan allen, ook niet aan niemand, maar alleen aan degenen, die niet trouw blijven aan de belijdenis, en wij zullen het geld en goed juist onttrekken aan hen, die wel trouw aan de belijdenis blijven. Men kan om dat trouw blijven aan de belijdenis natuurlijk lachen, en zeggen: het is hun eigen schuld; waarom zoo exclusief te zijn? Maar zij die van de belijdenis zijn kunnen niet anders. Wanneer men ziet dat de belijders van den Hervormden godsdienst de kerken en goederen, waaraan zij van hunne jeugd af verbonden geweest zijn, verlaten; alle traktementen loslaten, en omdat de Staatsuniversiteiten geen predikanten meer opleiden, geschikt voor hunne kerken, zelve een Universiteit stichten om daarin te voorzien; voorts dat zij breken met zovoel, waaraan zij gehecht waren en met velen die hun dierbaar zijn, dan moet men niet denken dat men dat precies doet voor zijn genoege, maar men doet het uit diepe overtuiging, omdat men niet anders kan. En die overtuiging is dezelfde die de Gereformeerden onder de Republiek bezield, dus juist zij aan wie de kerkelijke goederen werden toegekend. Want, men vergeet het niet, wij hebben nooit een Protestantse kerk gehad en zullen die nooit krijgen, omdat het een onding is. Wij hebben een Gereformeerde kerk, evenals er is een Lutherse, maar een Protestantse kerk heeft er nooit bestaan en zeer zeker niet onder de Republiek.

§ 8. Is zij staatkundig?

Ik vraag in de tweede plaats: Is het staatkundig om onder het volk een bron van voortdurende twisten te laten bestaan; staatkundig, dat eene Regeering die neutraal beweert te zijn, partij kiest voor een belijdenisloze tegen een belijdenis kerk; staatkundig, kerkelijke goederen toe te kennen juist aan personen die voor het meerendeel het minst belangstellen in de kerk, althans haar het minst bezoeken, en die bovendien, in het algemeen genomen, tot de meest gefortuneerden behooren, terwijl de menschen die men berooft die kerken veel meer bezoeken en in den regel minder met aardse goederen gezegend zijn? . . .

Hierop valt de heer Liefinck spreker in de rede en zegt: Dat is in de laatste tijden niet gebieden.

Terstond hernam de heer Lohman:

De heer Liefinck zegt dat dit in de laatste tijden niet zoo gebieden zijn, maar hij zal mij genoegen doen met mij de adressen op te geven van de zeer liefde lieden die zich bij de Gereformeerde kerk aansluiten, want die adressen kunnen wij best gebruiken.

Maar dit kan ik gerust verzeeken, dat tot dusver het meeste geld wordt samengebracht door lieden met kleine middelen, en dat vele kleintjes een groote maken!

§ 9. Is zij zedelijk?

In de laatste plaats vraag ik: is het zedelijk? Kan men ontkennen, dat de tegenwoordige toestand zeer onzedelijk is en dat de onwaarheid daardoor zeer in de hand wordt gewerkt.

Om een traktement te kunnen genieten, moet een leeraar voortdurend een anderen zin hechten aan de woorden dan de gemeente doet. Van den anderen kant moeten zij die prijs stellen op de belijdenis der kerk geweldig uitvaren tegen hen die dat niet doen, en desmetten, om in de kerk en in het bezit van hunne positie te blijven, alles dulden wat wij zelven openlijk en krachtig hebben veroordeeld. Van moderne zijde heeft men nooit openlijk durven wegmegen de bepaling, dat de machthebbers in de kerk niet meer aan de leer gebonden zijn, maar van den anderen kant heeft de tegenpartij zich alles laten aanleunen, wat tot leervrijheid moest leiden.

Ik doe hier een beroep op Dr. Hugenholz, een autoriteit die mag gelden voor beide partijen, omdat een man als de hoogleraar J. H. Gunning zich met diens woorden volkomen heeft verenigd. Dr. Hugenholz dan zegt: Onwaar is onze kerk in merg en been; onwaar haar toezicht op de leer, waar zij de leer niet bepalen en het toezicht niet houden kan; onwaar haar attestatiebewijs, als zij verklaart dat een man wiens leer ze soms voor kettersch houdt en van wiens leven zij onkundig is, ongerijkelijk is in belijdenis en wandel; onwaar haar armenzorg; onwaar haar groote woorden en haar tale Kanaans. Ach, men gewent zich aan al deze dingen, en ik ben de eerste om met schaamte te belijden dat de gewoonte ook mijn geweten had in slaap gewiegd; men wordt onwillekeurig verstrikt in dit weefsel van leugen en convenentie, tot eindelijk de oogen opengaan, tot men gaat inzien dat, zoo ergens, dan in zake van godsdienst geldt de leuze: waarheid bovenal!

Wij mogen deze zijde van de zaak niet over het hoofd zien, de toestand is zoo; en hij is zoo geworden niet opzettelijk, niet omdat wij dat zoo gewild hebben, maar omdat wij door den loop der feiten gekomen zijn in een verkeerden toestand ten opzichte van de goederen der kerk. Die toestand is hoogst onrechtvaardig. Laat men zich eens voorstellen welk een verontwaardiging zoude ontstaan, indien bijv. de moderneren eens openlijk en uitdrukkelijk verklaarden: de kerk zal zijn belijdenisloos, en dan, evenals thans de synodale bestuurskerken, ieder, die zich daaraan niet onderwerpt wilde, onverbiddelijk de kerk uitoogen; of als aan de andere zijde het gelukte, eene wel omschreven belijdenis weer ingang te doen verschaffen, en dan alle predikanten, die het niet met de formulieren eens waren, de kerk uitsluiten! Maar heb ik dan niet het recht te vragen of niet soortgelijke kreet behoort op te gaan, wanneer, gelijk nu geschiedt, juist de

lieden, die trouw aan hunne belijdenis blijven, de kerk worden uitgezet?

§ 10. Beters oplossing mogelijk?

En er is zeer wel een betere oplossing mogelijk. Gaat men uit van het denkbeeld, dat de goederen aan de lokale kerken toebehooren, dan is er geen het minste bezwaar bij om aan die kerken, die bij de oorspronkelijke belijdenis wenschen te blijven, haar goederen te laten; maar dan is het evenzeer waar, dat in die gemeenten, waar de door de gemeente gekozen opzieners de belijdenis hebben ter zijde gesteld, dit feit moet worden geaccepteerd, en wel kan leiden tot verbreking der onderlinge gemeenschap met andere kerken, maar niet tot ontkenning van goed. Op die wijze komt men tot een zuiveren toestand. Dan moeten de traktementen betaald worden aan de verschillende kerken, onverschillig welke richting zij volgen; mits de Regeering maar de waarborgen hebbe, dat de traktementen, die aan de kerken worden uitgekeerd, besteed worden voor datgene, waarvoor zij bestemd zijn, namelijk voor het onderhoud van de predikanten.

Maar nu komt men ten slotte toch tot nog een andere moeilijkheid. Indien men aan die kerken de traktementen geeft, dan wordt men, dunkt mij, onrechtvaardig tegenover die menschen, die in het geheel tot geen kerk hooren, die zich noch met de ene noch met de andere kunnen vereenigen. Daar hebben wij niets mede te maken, hoor ik zeggen. Daar hebben wij wel iets mede te maken, naar mijne voorstelling althans; want, gelijk ik straks zeide, de goederen waarover de overheid beschikt zoo juist, daarover moet ook thans beschikt worden ten bate van allen, vermits de overheid aan geen richting of kerk eenige voorkeur mag geven. In 1798 had men een solutie gevonden door van die gelden te maken een fonds voor nationale opvoeding. Dit zou misschien ook nu nog zoo kwaad niet zijn; men zou op die wijze twee quaestien te gelijk kunnen oplossen. Men zou dat fonds voor algemeene schoolopvoeding kunnen gebruiken tot ondersteuning van de Christelijke scholen. Tegenwoordig toch beweert men, dat men uit de Staatskas nooit iets mag gebruiken ten behoeve van een kerkelijke school of eenig kerkelijk doeleinde, terwijl men intusschen, krachtens art. 168 voorschrijft, in strijd met dit beginsel te handelen! Indien ook nu nog het in 1798 geopperde plan in toepassing kon gebracht worden, en de goederen, die oorspronkelijk bestemd waren voor de opvoeding van de jeugd, en dat waren de grootste, konden gebracht worden, evenals in Engeland, tot een consolidated fund, ten behoeve van het onderhoud van de scholen, onder een speciale denominatie, dat wil zeggen ten behoeve dier scholen, waarvan de kinderen een zekere leer belijden, dan ware én de kerkelijke én de schoolquaestie voor een goed deel opgelost!

§ 11. De kerk behoeft geen subsidie.

Men zal misschien zeggen dat wat ik heden betoogde een pleidooi is voor mijne richting, omdat ik zelf zal behooren tot de uitgeworpenen; maar ik stel mij niet op dat bekrompen standpunt en ik kan dit bewijzen.

Voordat er nog eenige kerkelijke quaestie was en voor ik dien verschrikkelijken man heb leeren kennen, die nu de leider is van de beweging in onze kerk, of een van zijne werken gelezen had, heb ik zelf in een werkje, getiteld: »Gegaz en Vrijheid» (1875 meen ik) en dat destijds de goedkeuring wegdreef van velen die mij nu uitwerpen, geschreven: »Eene kerk die subsidien behoeft, heeft geen reden van bestaan meer. Niet de aard van den Staat, maar het wezen van godsdienst en zedelijkheid, verbieden het ondersteunen der kerkgenootschappen door de overheid.»

Dit is dus altijd mijne meening geweest en daarom kan ik met te meer overtuiging naar thans verdedigen. Steeds meende ik, dat de kerk nooit door zilveren handen moet worden bijgehouden.

Het komt mij voor dat eene kerk, die pretendeert in het bezit te zijn van zoo groote geestelijke schatten als de Christelijke kerk, het moet verachten om gevoed en gesteund te worden door hare bestrijders. En wanneer nu in het adres van de Synode der Nederduitsch-Hervormde Kerk dat ingediend is bij deze Vergadering wordt gezegd, dat de overheid moet zorgen voor de behoeften der kerk, dan vraag ik: op welken grond moet de overheid zorgen voor de behoeften van de Ned. Herv. kerk? Men zegt daarin wel, dat men niet eischen mag, dat de Staat alleen onderhoudt datgene wat voor allen dienstig is, en dat is volkomen waar; maar wanneer er een algemeene behoefte bestaat, dan mag men toch niet ter tegemoetkoming in die behoefte den een bevoordeelen boven den ander! Dat mag allerminst beweerd worden door hen, die behooren tot de voorstanders der vrije school en tot de tegenstanders van het door den Staat bezoldigd onderwijs; want deze beweren dat, juist omdat hij alle Nederlanders behoeft aan onderwijs bestaat, het onrechtvaardig is staatsinstellingen te maken, die maar voor een deel daarvan voldoen, en de anderen dwingt in eigen behoefte, op eigen kosten te voorzien. En indien het dus waar is dat er in het algemeen behoefte is aan kerken, dan mag de Staat de eene niet bevoordeelen boven de andere.

Daar ik reeds zoo lang gesproken heb, zal ik niet meer de verschillende argumenten na-gaan, die de Synode van de Nederduitsch-Hervormde kerk heeft bezield om de Regeering te bewegen, tot mijn groot genoegen, om haar voorstel in te trekken of ons om het te verwerpen. De motieven, die haar daartoe leidden, zijn natuurlijk de mijne niet. Wanneer de Synode toch zegt: »een Staat, die noch zelf uitgaven betaalt voor den eeredienst, noch binnen zijne grenzen publiek-rechtelijke lichamen telt, welke zulke uitgaven doen, is de vrucht eener abstractie,» dan moet ik opmerken dat dit volkomen onjuist is, want dat die abstractie wel degelijk bestaat in een ander werelddeel, groter dan het onze! Het is dat ook merkwaardig, dat de Synode voorzichtig laat volgen: »de geschiedenis, althans die van ons werelddeel, kent zulke staten niet.» Dit is zoo maar wanneer de geschiedenis van andere werelddeelen ze wel kent, dan blijkt daaruit dat wat de synode bestrijdt, geenszins het resultaat is eener abstractie.

En wat nu aangaat het groote belang dat de Staat bij den godsdienst heeft, niemand kan daarvan meer doordrongen zijn dan ik; maar daaruit volgt niet, dat men den eeredienst moet subsidieeren. De overheid heeft ook groot belang bij handel en industrie, maar daarom behooven de handelaren toch niet gesubsidieerd te worden. Zoo kunnen wij ook zeggen: wij stellen belang in de kerk, maar willen haar juist daarom zich zelf laten ontwikkelen, naar eigen kracht.

Ik kom dan ook met al de kracht die in mij

is op tegen zeker adres, dat ook aan vele leden dezer Vergadering is medegedeeld, en eenige bekendheid in den lande verkregen heeft, namelijk dat van den heer Singendonck c. s., die verklaren (de juiste woorden herinner ik mij niet; het stuk zelf heb ik niet bij de hand) dat de Nederduitsch-Hervormde kerk te gronde gaat, wanneer ze geen geld van het Rijk krijgt. Ik behoort tot die kerk, maar hoop haar nimmer den smaad aan te doen, te beweren, dat die kerk niet meer in stand kan blijven, wanneer zij geen geld meer krijgt van den ongeloofigen Staat! Zal ik nu, na dit lange betoog, een voorstel tot oplossing der quaestie doen?

Neen, Mijnheer de Voorzitter, ik zal dat niet doen en wel om deze redenen: vooreerst is de zaak in deze Kamer niet genoegzaam voorbereid; wij zouden ons door haar thans te handelen, indien wij een althans naar mijn inzien rechtvaardige beslissing wilden nemen, schuldig maken aan dezelfde onvoorzichtigheid, als waaraan men zich in 1798 schuldig gemaakt heeft, door een besluit te nemen, waarvan men de portie niet voldoende doorzag, en dat dan ook niet voor uitvoering vatbaar bleek. Natuurlijk zullen de Kamerleden niet individueel deze zaak voldoende beoordeeld hebben en nog veel minder op mijne autoriteit afgaan ten opzichte van historische quaestien. Het is daarom wenschelijk dat deze zaak nader onderzocht worde en daartoe zal in de eerstvolgende jaren eene goede gelegenheid bestaan. Want deze belangrijke quaestie zal bij de rechterlijke macht gebracht worden, en ik hoop dat deze die zaak met al den ernst, dien zij vereischt, zal onderzoeken. Men kan wel zeggen dat de rechterlijke macht daar een stolte bij zal steeken en door een algemeene phrase zich van de zaak zal afmaken; maar als oud lid van de magistratuur weiger ik te gelooven dat de rechterlijke macht, eenmaal voor zulk eene quaestie gesteld, niet alle vooroordelen, alle consideratien van nut en utiliteit, alle persoonlijke belangen zou op zijde stellen, om slechts te vragen wat recht is. Dan zal er gelegenheid uiten te zetten en aan de stukken en historische gegevens opnieuw te toetsen, en dan zal de Kamer en het land weten waaraan men zich in deze zaak te houden heeft. En wij kunnen met te meer gerustheid dezen weg inslaan, omdat, gelijk ik reeds meermalen heb opgemerkt, dit toch geen algemeene grondwetsherziening is, en wij gemakkelijker dan vroeger in de gelegenheid zullen worden gesteld om het een of ander speciaal grondwetsartikel te herzien, daar de Kamer elke vier jaren ontbonden wordt en de Regeering of de Kamer dan telkens vóór de ontbinding eene solutie van de quaestie kan voorstellen.

Het is om deze redenen, dat ik, met volle overtuiging het Regeeringsvoorstel bestrijdende, mij toch zal onthouden om een voorstel tot verbetering te doen.

Kerkelijke Berichten.

Zestal.

NEDERLANDSCH HERV. KERKGENOOTSCHAP. Westp. P. Hartman te Wassenaar, H. van Griethuizen Am. te Burgwerd c. s., C. Hattink te Apeldoorn c. s., R. Jaarsma te Balk, G. J. van Limburg te Utrecht en T. J. Ringeling te Krimpen aan de Lek.

Beroepen.

NEDERDUITSCH GEREFORMEERDE KERKEN.

Haarrecht, M. J. Bouman te de Meern.

NEDERLANDSCH HERV. KERKGENOOTSCHAP.

Amsterdam, J. A. T. Spierma Weiland te Dronen.

Renkum, N. Warmolte te Snelrum.

Rilland Bult, V. Roos, cand. te Utrecht.

Tholen, G. J. Banger te Driebergen.

Akersloot, J. Telgenius te Heenvliet.

Zutphen, C. J. Lammerink te Woerden.

Berg-ambacht, J. W. H. Kalkman te Monster.

Goutum en Schiedam, P. A. J. las te Leeuwarden.

Oudega, J. degea en Sandwiden, J. W. H. Kalkman te Monster.

Heinoord, F. A. van Schaick te Groote Lindt en Heer Oudehals-Ambacht.

Oud-Beerland, G. Nijhuis te Berlicum (Friesland).

Scheveningen, C. J. Lammerink te Woerden.

Breda, V. Roos, cand. te Utrecht.

Zuidwilde (bij Mookveld), J. Brandema, cand. te Oldemark.

Bovensmilde, V. Roos, cand. te Utrecht.

Chr. G. Kerk.

Ten Post, H. Bolder te Aalst.

Remonstr. Broederschap.

Meppel, W. M. de Vries te Dolkum.

Aangenomen.

NEDERLANDSCH HERVORMD Kerkgenootschap.

Puten (Valuwe), J. I. C. v. Toorenbergen te Bismar.

Horween, H. Th. Barbas te Hollandscheveld.

Langweer c. s., F. Kampstra te Stavoren.

Sas van Gent en Philippine (gecombineerd), J. H. C. Israel te Maria-Hoorebeek (in België).

Chr. G. Kerk.

Grand-Rapids (N.A.), S. B. Severina te Nijmegen.

Redankt.

NEDERLANDSCH HERVORMD Kerkgenootschap.

Nijmegen en Elshuisen, C. R. Rijnberg te Dantuma.

Emmel, J. J. C. v. Toorenbergen te Bismar.

Buize en Akkooy, H. Th. Barbas te Hollandscheveld.

Vivier, J. Heeringa te Terhorne.

Nieuwenhoorn (el. Brielle), A. Wunder te Noordgouwe (el. Zierikzee).

Roswinkel, J. Doorenbos te Oosterbierum.

Evang. Luth. Kerk.

Vlissingen, H. R. Snijder te Medemblik.

Advertentien.

Aan allen die mij de Herauten gratis zonden, betuig ik door dezen mijn oprecht dank.

Dr. BROEKHUIJSEN, te Stedrecht.

f 180. ORGEL. f 225.

Voorhanden een groot Fransch Harmonium-Orgel, 4 spel, 13 Registers, voor f 180, en een Amerikaans Orgel, met 15 Registers, voor f 225. Beide zoo goed als nieuw en zeer geschikt voor Locaalgebruik bij

M. J. RADIUS,

Kelzersgracht 305, Amsterdam.

Bij R. BOERMA, Groote Appelstraat, Groningen, is verkrijgbaar:

Twaalf Feeststoffen,

van P. A. DU CLOUX, Emer. Pred. te Bedum.

Tweede verbeterde en vermeerdeerde uitgave, voorzien van een nieuwe voorrede. Prijs f 1.

Mede verkrijgbaar bij G. J. REITS, te Groningen.

Tweede uitgave franco na ontvangst van het bedrag.

WERFING VOOR OOST-INDIË.

VOOR Nederlanders Handgeld bij zes-jarige verbintenis f 300. Aanbrengpremie 10.

Zij die zich willen verbinden moeten zich aanmelden bij een der Plaatselijke of Garnizoens-Commandanten of bij den Commandant van het Werfdepôt.

Inlichtingen kunnen gevraagd worden aan alle Burgemeesters en, ongefrankeerd, aan het Dept. van Koloniën. Zij worden kosteloos gegeven.

PELOUBET & Co., te NEW-YORK. REED-PIPE-ORGAN, (PIANO STIJL).

De aandacht van Orgel liefhebbers, Organisten en Kerkbesturen wordt gevraagd voor het REED-PIPE-ORGAN, instrument van nieuwe vinding, van PELOUBET & Co., te New-York, fabrikanten van de beroemde

Standard Organ -- Model-Orgel.

De toon van het REED-PIPE-ORGAN is van indrukwekkende schoonheid en is van zoo uitstekende hoedanigheid, dat hij op gelijke lijn met het beste Pijporgel, ja zelfs in vele opzichten daarboven moet worden gesteld; hij paart verbasende kracht aan aangrijpende bezielende liefelijkheid en biedt een ongekenen rijkdom aan schakeringen.

Terwijl het REED-PIPE-ORGAN dezelfde voordeelen biedt als een Pijporgel van eerste kwaliteit, behoeft het veel minder ruimte, geen onderhoud en het kost slechts een derde van den prijs. De soliditeit is volstrekt.

Door de eerste Organisten en Musici in de Vereenigde Staten zijn deze Orgels geëxamineerd en zij hebben eenparig de meest onverdeelde bewondering en waardering voor het REED-PIPE-ORGAN uitgesproken.

HET STANDARD ORGAN, MODEL-ORGEL.

van PELOUBET & Co., te New-York, onderscheidt zich gunstig door zijnen omvangrijken, lieflijken en zangrijken toon, groote soliditeit en schoone vorm, en is in eene sortering van 23 exemplaren doorlopend in mijne Magazijnen voorradig.

Men vrage Catalogus.

Generaal-Agentenschap voor Nederland. C. KETTNER, 1ste Magazijn en Kantoor, Kalverstraat 52. Groote Magazijnen en Fabriek, Spuistraat 231.

Doop-, Trouw- en Lidmatenboeken

zijn te bekomen bij:

A. JONGBLOED, Leeuwarden.

Calvijn's Institutie,

vertaald naar de laatste Latijnsche uitgave. Drie lijvige octavo boekdeelen.

Prijs f 11.50.

Uitgave van ZALSMAN, te Kampen.

Heden verscheen bij E. C. RAHMS, te Oudewater:

KORT VERHAAL

van het optreden van het Classicaal Bestuur van Gouda te Oudewater.

II. Gevolgen,

met een woord tot vriend en vijand, door

Dr. W. F. A. WISCKEL.

Deze Brochure van 48 bladz. is bij iederen Boekhandelaar en tegen toezending van 30 Cts. verkrijgbaar.

(232)

IS VERSCHENEN:

De Tweede druk van DE REDE, gehouden door Professor D. K. WIELENGA, bij de overdracht van het Rectoraat, op 21 December jl., getiteld:

DOLEERENDE KERKEN.

Prijs 50 Cts. Te bekomen bij iederen soliden Boekhandelaar en bij den Uitgever

A. GEZELLE MEERBURG, te Heusden.

Vrije Universiteit.

De tijd voor de jaarlijkse algemeene Vergadering breekt al spoedig weer aan. Zij de samenkomst, die dit jaar te Middelburg zal gehouden worden, en wel den 15 en 16 Juni, een rijk gezegende, en kenmerke zij zich door een broederlijken geest, zooals tot hertoe zoo kennelijk het geval was, waardoor deze samenkomsten stellig onder de lieflijkste mogen gerangschikt worden. Er is weer overvloedig dankstof voor hen, die gewoon zijn op des Heeren wegen te letten.

Het afgelopen jaar, zóó rijk aan stormen van allerlei aard, was wel geschikt om in meer dan één opzicht de noodzakelijkheid der Vrije Universiteit aan te toonen. Hoe wonderlijk b. v. is het voorzienig bestuur Gods niet te noemen, waardoor ons reeds zeven jaar geleden een Vrije Universiteit werd geschonken, toen er van kerkelijke quaestie nog geen sprake was, opdat het ons niet ontbreken zou aan de vormschool voor onze aanstaande predikanten. Toen ik het voorrecht mocht hebben een paar weken geleden, met Dr. Lion Cachet van Rotterdam, de vergaderingen der Synode van twee der Presbyteriaanse kerken van Schotland bij te wonen, was dit niet het minst eene der zaken, die onze Schotsche broeders trof, dat zóó kennelijk de Voorzienigheid Gods in deze openbaar was geworden, dat Hij ons deze opleidingschool voor onze leeraars had gegeven, zoo geruimen tijd vóór de vervolgingen der Synodalen.

Gelijk de Israëlieten uit Egypte gedreven moesten worden om hunnen God in de woestijn te mogen dienen, worden thans de belijders van den Naam des Heeren uit het Synodaal genootschap uitgedreven, opdat zij niet langer zouden blijven verkeeren daar, waar zij hunnen God toch nimmer in waarheid en met een goede consciëntie dienen konden; maar het mocht hun toch niet aan voorgangers ontbreken. En ziet, daar staat nu onze Vrije Universiteit als een monument van des Heeren trouwe zorg, met haar schaar van kweekelingen, die geteerd staan, of bijna gereed zijn om de bediening des Woords te aanvaarden.

Gedrukt bij KON. NEDERL. STOOMDRUKKERIJ, WARMOESTRAAT, 106, AMSTERDAM.

SCHOTSCH ZENDINGSKERK.

GODSDIENSTVERGADERING.

Zondagmorgen, 10 uur, F. W. A. KORFF.

Zondagavond, 6 uur, A. VAN OS.

Vrijdagavond, 8 uur, Vergadering met de leden der Afd. Amsterdam van de Nederlandsche Vereeniging voor Israël en Hierosolyma-Capti.

Gedrukt bij KON. NEDERL. STOOMDRUKKERIJ, WARMOESTRAAT, 106, AMSTERDAM.

Die blad Bijdragen van dit bla aan de AD Inzending kunnen vo

„Liefde

Pinkster de stoffe prikkelt on sterfsteet scholen.

Deze He dag neder God, med Vader en dien Zoon „Ziehier ook de f nederdaalt

Alleen vleeschwor kribbe, lie geen engel den Heilig

uw oor li den Geest

Ja, er k ook vuur zich te he beeld dan der aak; geestelijk;

En toch God, o, s digger, ma nog dan i Bethlehem

niet maar u, maar u als uit he Hemelvaar eeuwelijk u te blijv

Een my teit, maar baast dan de ziel ve

Sion du deze uitst haar is ge loofsmoed, lijke, dat koos, recl daarom v verlaagt

Heeren, e loof en deel van God zelf gekomen.

Opmerk Als bij beweren, is kwam, is kracht G ren volk, oor godsl

Maar al Zoon, m zijn Temp tweede w door eige doen, en merkt het

En daa der Geme Sion te heilgeheim over het

Sion r men van van een k

Neen, kracht, or steren va ook de Ps

Profeet van Niet he geest, ma Pinkster

Eener z te zijn en te mogen als we ge

Alle au der ziel m richt zijn, innigst m vende ge

Dat mo een vroom zijn; neen, ziel; een reikt is; geen vera